

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manuale Parochorum, Sive Institutiones & Praxes Tum Vitæ, tum Officii Pastoralis

Musart, Charles

Monachii, 1654

XI. Quando, & quomodo retexendæ priores Confeßiones.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41616

cohibere, quantumcunq; occasio impellat: item fugere, quantum poterit, seq; contrà præmunire, atq; obarmare precibus, ieiuniis, eleemosynis, aliisq; bonis operibus; præsertim frequenti usu confessionis, & sacræ communionis; minúsq; eris difficilis, si aduertas aliquam in dies fieri emendationem.

NVM: XI.

De Repetitione Confessionum.

Nonnunquam confessiones de totâ vitâ instituuntur, aut de magnâ illius parte, ex honestâ causâ quidem; sed absque necessitate, nimirum ad maiorem suû confusionem, demissionem animi, & intensiorem dolorem de prioribus peccatis, licet ritè aliquando confessis; præterea ad quietem, & securitatem conscientiae in horâ mortis. Hic tamen prudentiâ opus est; neq; enim semper id fieri expedit, scrupulosi eiusmodi confessio-

E 5

nibus

nibus se intricant magis, quàm extri-
cant; neq; consulendæ faciliè fœmi-
nis, quæ impudicè vixerunt, si existi-
mentur ritè confessæ, quia maiorem
foetorem exhalant cloacæ, quando
mouentur. Sunt, qui ex libris, quos
specula confessionum vocant, ad con-
fessiones eiusmodi generales, vtantur
imprudenter, cùm discernere ægrè
possint, quæ & quomodo ad se pec-
cata in illis scripta pertineant; atque
ita & se, & confessarios confundunt,
& quædam narrant, quæ non patra-
runt, aut supra modum exaggerant:
addiscunt verò subinde, quæ eos igno-
rare satius esset. Itaq; non faciliè per-
mittes confessionum non necessaria-
rum repetitiones, nisi diligenter cau-
sam cognôris, & pænitentis conditio-
nem, iudicium, prudentiam, simulque
instruxeris de modo, & methodo, quæ
seruari debet; alioqui si rectè & pru-
denter suscipiantur, consulendæ sunt
& laudandæ: minúsq; tibi auditu mo-
lestæ,

lestæ, quòd ea iam ritè semel confessa
minorem curam confessarii permit-
tant. Maior molestia, & impensior
cura à te exigitur, cùm confessiones
necessariæ repetendæ erunt: quod ac-
cidere potest ex variis causis; si prio-
res nihil valuerint; si grauia peccata
omissa defectu examinis, ne; ea ne-
gligentia suppleta sit: si poenitens ali-
qua eiusmodi turpi pudore tacuit,
quod fatendum erat: si de grauibus
erratis non doluit, aut noluit impo-
sterùm emendare, aut certè ab eo ab-
solutionem petiit, qui impertiri non
poterat. Qui errores cùm deprehen-
duntur, certum est, peccata sic confes-
sa repeti debere, & inter illa expo-
nendum, quoties sacrilegè sit confes-
sus, & quoties communicârît indi-
gnè. Accidit tamen nonnunquam, præ-
sertim in rudibus, & obliuiosis, vt po-
stea non recordentur malarum confes-
sionũ, & deinceps bonâ fide pergant
confiteri: sufficiet tunc, cùm in me-

moriā redibit cogitatio confessio-
num, quæ malè fuerant factæ, earum
peccata mortalia repetere, & de iis,
sacrilegiòque commisso, ex indignâ sus-
ceptione Sacramenti, rursus se accu-
sare. Negotium sanè implicatum, li-
cebit tamen tibi, vt te faciliùs expe-
dias, sequi sententiam probabilem.
Scriptorum illorum, qui docent qui-
busdam casibus, quos apud illos leges,
dari Sacramentum poenitentiae infor-
me: his enim casibus aiunt, confiten-
dum aliquando esse defectum, ob quem
Sacramentum impeditum fuerit, ne
conferret gratiam, peccata verò con-
fessa, in Sacramento informi illis ca-
sibus non esse necessariò repetenda,
sed sublato obice, vi prioris condona-
ri: ego quidem ab hac opinione dissen-
tio. Hoc mihi probabilius; omitti
posse peccata, quæ poenitens proba-
biliter existimat vel non esse morta-
lia, vel non esse à se commissa, vel esse
ritè confessa; multò magis omittere
pote-

poterit ea, de quibus solo scrupulo ex leui, neque rationabili suspicione angitur.

NUM: XII.

De ineundo mortalium numero.

Est omnino hic numerus exprimendus; longus, fateor, & permolestus labor, præsertim in iis, qui pridem non sunt confessi, & scitent peccatis: nam longam illam telam retexere, & tot nodos dissoluere, quàm difficile pœnitenti, tam molestum Confessario. Euolues tamen quantum poteris, si mathematicè non poteris, conicies saltem circiter, plus, minúsue; prout & ipse pœnitens computabit: quâ in re monendus est, vt nonnihil pensiculatim numeret, bonâ fide, & certa certò, dubia dubiè recenseat. Quòd si res tot, tamq; variæ sint implexæ; vt ne quidem probabilem numerum designare possit: vtere tu artificio, vt summam conficias: inquire, quoties circiter, aut plus, mi-